

lægges, saa snart Talen er om Skat paa fast Ejendom. Den kan efter min Mening i alt Fald indenfor en vis snævrere Grænse siges at være forsvarlig og forenelig med Retfærdigheden. Da vi i sin Tid gik over fra Hartkornsskatterne til Ejendomsskylden, var i Virkeligheden Hartkornsskatten bleven saa gammel, at den var bleven en Prioritet paa Ejendommen. Det, der skete, var derfor, at man afskaffede en Prioritet og afløste den med en virkelig Skat, som man kunde lade stige og falde. I Mod-sætning til mange af Agrarerne var jeg en Modstander deraf. Vi havde en Gang købt vore Ejendomme med Hartkornsskat-ten paa, og den kunde derfor ikke siges at være særlig uretfærdig. Den nye Ejendomsskyld vilde man derimod kunne risikere blev en Skrue uden Ende, som man fører en Omdrejning rundt, hver Gang man faar Brug for Penge. Man maa være klar over, at Skat paa fast Ejendom ikke har noget med Skatteevnen at gøre, og derfor kunde det være ret rimeligt, om man intet Fradrag gav her, men sagde: Det er en Skat, som vi lægge i Forhold til den Brug, Folk gøre af Samfundets Indretninger. Det er egentlig det eneste retfærdige Grundsyn, man kan anlægge for en saadan Skat. Men vil man endelig gøre Fradrag, og det kan maaske være rigtigt, fordi Skatten kommer til at virke uretfærdigt for de smaa Ejendomsbesiddere, er det dog ganske urimeligt at lægge den forøgede Byrde over paa de større Ejendomsbesiddere. Thi de kunne i Virkeligheden være lige saa fattige som de smaa, have lige saa lidt Skatteevne som disse. Vil man fritage de smaa for denne Byrde, maa Samfundet i det hele tage denne Ekstrabyrde paa sig, og kan den fælles Kasse ikke slaa til, saa maa vi have en ny Skat, saa maa vi over-veje, hvor vi retfærdigst kunne lægge den. Men uden videre at lægge den over paa de større Ejendomme, fordi man finder, at de smaa svare for meget, er efter min Mening ganske uretfærdigt.

Det er det, der har været det bestemmende for mig, saa at jeg ikke kan stemme for denne Lov. Jeg ser saadan paa det, at trods det, at jeg kan for-sone mig med, at man overhovedet har Skat paa fast Ejendom, hvad mange ville sige er uretfærdigt og intet har med Skatte-evnen at gøre, saa vil jeg dog ikke gaa med til at stemme for det, her sker. Jeg vil haabe, at saa mange andre som muligt ogsaa ville stemme mod Lovens Vedtagelse. Saa finde vi nok en anden Maade at skaffe de smaa Fradrag paa.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Jeg vil haabe, at ikke ret mange ville følge den Henstilling, som det ærede Medlem fra Kallerup (Leth Espensen) gjorde om at stemme mod dette Lovforslag. Jeg var forhindret i at være til Stede i Gaar, men jeg havde egentlig ventet, efter hvad jeg har hørt, der er fore-gaaet i Gaar, at Lovforslaget havde vundet enstemmig Tilslutning i dette Ting. Hvis det ærede Medlem endda kunde have givet nogen Anvisning paa en anden Udvej, havde der dog været nogen Grund under Fødderne paa ham; men han gaar ud fra det Synspunkt, at det vel er berettiget at give større Afdrag til de smaa og derved lette dem for Skat, men at det er uberet-tiget at lade de større betale i Stedet. Det ærede Medlem siger, at vi maa give de smaa Afdrag, men at det skulde til-falde Samfundets Kasse i Almindelighed at give Dækning derfor. Det er virkelig et for luftigt Program at gaa til Afstemning paa nu. Et Ændringsforslag om, hvorfra Pengene skulde komme, maatte det ærede Medlem i hvert Fald have frem-sat i Stedet for nu lige ved sidste Be-handling at søge at spænde Ben for en lille og i Virkeligheden god Reform. Jeg vil derfor henstille til de ærede Medlem-mer ikke at følge det ærede Medlem fra Kallerup (Leth Espensen) paa den Bane, han er inde paa.

Jeg vil yderligere gøre den Bemærk-ning, at den Betragtning, at Samfundets Kasse i Almindelighed skulde erstatte den Mindreindtægt, der fremkom ved, at man gav større Afdrag til de smaa, slet ikke gælder for de kommunale Skatter, og det er dem, der er Hovedsagen i det her fore-liggende Spørgsmaal.

Leth Espensen: Det ærede Medlem (N. P. Jensen [Randers Amts 4de Valg-kreds]), siger, at jeg ikke vil være med til at lade Byrden gaa over paa de større Skatteydere. Men det er ikke de større Skatteydere, som jeg har noget imod at lade Byrden gaa over paa, det er de større Ejendomsbesiddere. Disse kunne være lige saa fattige og have lige saa ringe Skatte-evne som de smaa. Overhovedet er det ikke noget som helst Grundlag for Skatte-evnen, hvor stor en Ejendom vedkommende sidder inde med. Derfor mener jeg, at vil man endelig give de smaa Fradrag, hvad der vist kan være god Grund til, saa maa man lægge det over paa Samfundet, og dettes Kasse maa forsynes ad de Veje, man finder det retfærdigst, navnlig gennem